

Ἡ Πλατεῖα τοῦ Γεωργίου Α'.

πλεῖστον τῆς πόλεως ὑπὸ μικρᾶς ὁδοῦ, τῆς Πλατείας Ρούγας, καταληγούσης εἰς τὴν Πλατεῖαν τοῦ Ποιητοῦ. Τὰ πεζοδρόμια τῆς ὁδοῦ ταύτης κείνται ὑπὸ στοάς, ὑπὸ ταύτας δὲ κείνται τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα τῆς πόλεως.

Ἡ πόλις τῆς Ζακύνθου, μία τῶν ἀρχαιοτάτων Ἑλληνίδων πόλεων, καίτοι πολλὰ ὑπέστη πολλάκις ἐκ δρώσεων, σεισμῶν, πυρκαϊῶν, παρέχει ἔτι πολλὰ ἄξια σημειώσεως σχετιζόμενα πρὸς τὴν εἰδικὴν ἱστορίαν αὐτῆς πολιτικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν, περὶ ὧν μόνον ἐν ἑκτενεῖ περιγραφῇ καὶ λεπτομερεῖ δύναται νὰ γίνῃ λόγος. Ἐν τῶν μεγάλων οἰκοδομημάτων ταύτης εἶνε τὸ θέατρον ὃ «Φόσκολος» οἰκοδομηθὲν ἐπὶ τῆς πλατείας Γεωργίου τῷ 1870 ἐπὶ τῶν θεμελίων ἄλλου κτιρίου προωρισμένου διὰ δικαστήρια, θεμελιωθέντος τῷ 1840. Ἐπὶ τῆς αὐτῆς πλατείας ὑπάρχει καὶ τὸ δημαρχεῖον οἰκοδομηθὲν τῷ 1826. Αἱ πολυπληθεῖς λοιπὰ οἰκοδομὰ τῆς πόλεως δὲν παρέχουσι τι τὸ ἰδιάζον. Σημειωτέον μόνον τὴν ἐν τῇ Πλατεῖᾳ τοῦ Ποιητοῦ οἰκίαν τῶν Ἑνετῶν τοποτηρητῶν, ἣτις, κρημνισθεῖσα πρὸ ἑτῶν ὑπὸ σεισοῦ, ἀνεκκινίσθη, μεταθεβλημένη νῦν οὕσα εἰς ξενοδοχεῖον. Ἱστορικὸν εἶνε καὶ τὸ ἐπὶ τῆς πλατείας Καφενεῖον τοῦ Κορμούτου, ἐν ᾧ συνηθρίζοντο οἱ εὐγενεῖς τῶν Ζακυνθίων ἐπὶ Ἑνετῶν. Ἐπίσης διὰ τὸν ἰταλικὸν αὐτῆς ῥυθμὸν διακρίνεται ἡ ἐν τῇ Πλατεῖᾳ Ρούγα οἰκία τοῦ Καρέρ, νῦν Ρόμα, καὶ ἑτέρα μικροτέρα τοῦ Γαίτα, ὡσαύτως δὲ ἡ ἐν τῇ βορειοδυτικῇ εἰσόδῳ τῆς Πλατείας τοῦ Ποιητοῦ οἰκία τῆς οἰκογενείας Κορμούτου.

Εἰς τοὺς σεισμούς, οἵτινες ἐπὶ νηγεῖαν καταστρεφὰς τῶν ἀρχαίων οἰκοδομῶν, ἀντέσχον πλείοτερον οἱ ναοί. Ἀρχαιοτάτος δὲ πάντων θεωρεῖται ὁ τοῦ Ἀγ. Νικολάου τοῦ Μόλου, ἐκτισμένος ἐπὶ νησιδίου συνεχομένου πρὸς τὴν ξηρὰν τῆς λοιπῆς νήσου διὰ γεφυράς, περὶ αὐτὸν δὲ ἔχων ἄλλοτε ὀχυρώματα προστατευτικὰ τοῦ λιμένος. Ὁ ναὸς οὗτος μνημονεύεται ὑπάρχων κατὰ τὸ ἔτος 1578. Εἶνε ἐκτισμένος στερεῶς διὰ τετραγώνων λίθων. Ἐν αὐτῷ κεῖται ὁ τάφος τοῦ περιφανοῦς λογιῶ καὶ συγγραφέως Ζακυνθίου Ἀντ. Κατηφόρου (1685—+1763). Ἡ νηὶς ἐφ' ἧς ὁ ναὸς δι' ἐπιχωματώσεων ἠνώθη κατόπιν μετὰ τῆς ἀπέναντι ἀκτῆς, ἀποτελέσασα μέρος τῆς πλατείας Γεωργίου.

Παρὰ τὸν ναὸν τοῦτον κεῖται ὁ τῶν Ἀγ. Πάντων κτισθεὶς τῷ 1617, ἐν ᾧ εὐρίσκονται εἰκόνες τοῦ

Ζακυνθίου ζωγράφου Κατοῦνη. Ἐξω τοῦ ναοῦ ἐπὶ βάθρου κεῖται ἀπὸ τοῦ 1821 ἡ ὀρειχαλκίνη προτομὴ τοῦ Ἀγγλοῦ Μάιτλανδ μετ' ἀναγλύφων παρρησιῶν, ἔργον τοῦ δικαστήμου Δαννοῦ γλύπτου Θεοβάλδσεν.

Ὁ ναὸς τοῦ Ἀγ. Γεωργίου τῶν Κορμούτων, ὃ οἰκοδομηθεὶς, ὡς καὶ ὁ προρρηθεὶς τῶν Ἀγ. Πάντων, ἕνεκα τῆς καταμαστισσῆς τὴν πόλιν πανόλους τῷ 1617, εἶνε ἄξιος λόγου διὰ τὰς ἐν αὐτῷ εἰκόνες τῶν θαυμάτων τοῦ Ἀγ. Διονυσίου, ἔργον ἐνετικῆς τέχνης.

Ἀρχαιοτάτος θεωρεῖται καὶ ὁ ναὸς τῆς Φανερωμένης, ἀνοικοδομηθεὶς τῷ 1633. Ἐν τούτῳ εὐρίσκονται εἰκόνες τῆς γεννήσεως, κοιμήσεως καὶ ἀναλήψεως τῆς Θεοτόκου ὑπὸ τοῦ δικαστήμου Νικολ. Δοξερᾶ, ὡσαύτως εἰκόνες τῶν προφητῶν τοῦ Ζακυνθίου ζωγράφου Πλακωτοῦ, συγχρόνου τοῦ Δοξερᾶ, καὶ τοῦ Ἐμμαν. Τζανε Μπουναλῆ, δικαστήμου τῆς 17 ἑκατ. Ρεθυμνίου ἀγιογράφου. Θαυμάσιον δὲ εἶνε καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ, ξυλόγλυπτον ὅλον.

Ἐκ τῶν λοιπῶν ναῶν διάσημος εἶνε ὁ τοῦ Ἀγ. Διονυσίου, τοῦ πατρῶνος τῆς νήσου, ἐνθα φυλάσσεται καὶ τὸ λείψανον αὐτοῦ. Ἐν αὐτῷ εὐρίσκονται εἰκόνες τοῦ Ζακυνθίου Νικολ. Κουτούζη ζωγράφου καὶ ποιητοῦ (1750—1819), ἐν αἷς εἰκὼν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ λέγοντος εἰς τὴν Μαγδαληνὴν «Μὴ μου ἄπτου», δι' ἣν ὁ ζωγράφος κατηγορήθη ὅτι εἰς τὸ πρόσωπον τῆς Μαγδαληνῆς εἰκόνισε τὴν ἑρωμένην του. Θαυμασταὶς τέχνης δὲ εἶνε καὶ ἡ ἐν ἀναγλύφῳ ἐπὶ ἀργυρᾶς πλακὸς παράστασις τῆς κηδείας τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, ἔργον τοῦ Γεωργ. Διαμάντη Μπάφα Καλαρρύτου (1820)· ἐπίσης εἰκὼν ἐπιμήκης παριστώσα λιτανεῖαν τοῦ Ἁγίου ἐπὶ Ἑνετοκρατίᾳ, ἐνθα εἰκονίζονται πρόσωπα σύγχρονα τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐγράφη, μετὰ τὰς ἐγχωρίους ἐνδυμασίας τῶν τότε εὐγενῶν καὶ ἱερέων καὶ ἀστῶν, ἔργον καὶ αὕτη τοῦ Κουτούζη.

Ἐκκλησίαι δυτικῶν ὑπάρχουσιν ἡ τοῦ Ἀγ. Μάρκου ἐν τῇ Πλατεῖᾳ τοῦ Ποιητοῦ, πρὸς ἣν συνέχεται καὶ ἡ λατινικὴ ἐπισκοπὴ, ἀνεκκινισθεῖσα τῷ 1740 ἐπὶ τοῦ ἐπισκόπου Ρεμονδίνου, ἱστορικοῦ τῆς νήσου. Ἐν τῷ ναῷ ὑπάρχει εἰκὼν τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ θεωρουμένη ὡς ἔργον δικαστήμου Ἰταλοῦ ζωγράφου, καὶ ὁ τάφος τοῦ Ρεμονδίνου, ἐν τῇ ἐπισκοπῇ δὲ αἱ εἰκόνες τῶν διαφόρων λατίνων ἐπισκόπων τῆς νήσου. Ἐτέρα λατινικὴ ἐκκλησίαι εἶνε ἡ ἐν τῇ